

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 23ης Δεκεμβρίου 2015*

«Προσφυγή ακυρώσεως — Αντικατάσταση της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά τη διάρκεια της δίκης — Αντικείμενο της προσφυγής — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Υπαγωγή νέας ψυχοτρόπου ουσίας σε μέτρα ελέγχου — Νομικό πλαίσιο εφαρμοστέο μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας — Μεταβατικές διατάξεις — Διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο»

Στην υπόθεση C-595/14,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, που ασκήθηκε στις 19 Δεκεμβρίου 2014,

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από τους F. Drexler και A. Caiola, καθώς και από την M. Rencheva, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγον,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τους K. Plešniak και K. Michael,

καθού,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan και M. Βηλαρά, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

- 1 Με το δικόγραφο της προσφυγής του, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί την ακύρωση της εκτελεστικής αποφάσεως 2014/688/ΕΕ του Συμβουλίου, της 25ης Σεπτεμβρίου 2014, για την υπαγωγή των ουσιών: 4-ιωδο-2,5-διμεθοξυ-N-(2 μεθοξυβενζυλο)φαιραιθυλαμίνη (25I-NBOMe), 3,4-διχλωρο-N-[[1-(διμεθυλαμινο)κυκλοεξυλο]μεθυλο]βενζαμίδιο (AH-7921), 3,4-μεθυλενοδιοξυπυροβαλερόνη (MDPV) και 2-(3-μεθοξυφαινυλο)-2-(αιθυλαμινο)κυκλοεξανόνη (μεθοξεταμίνη) σε μέτρα ελέγχου (ΕΕ L 287, σ. 22, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

Η απόφαση 2005/387/ΔΕΥ

- 2 Το άρθρο 1 της αποφάσεως 2005/387/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 2005, σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών, την αξιολόγηση κινδύνων και τον έλεγχο νέων ψυχοτρόπων ουσιών (ΕΕ L 127, σ. 32), ορίζει:

«Η παρούσα απόφαση θεσπίζει μηχανισμό ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών για νέες ψυχοτρόπους ουσίες. [...]

Η παρούσα απόφαση προβλέπει επίσης την αξιολόγηση των κινδύνων που ενέχουν αυτές οι νέες ψυχοτρόποι ουσίες, ώστε τα ισχύοντα στα κράτη μέλη μέτρα ελέγχου ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών να μπορούν να ισχύσουν επίσης για τις νέες ψυχοτρόπους ουσίες.»

- 3 Το άρθρο 6 της εν λόγω αποφάσεως προβλέπει ότι το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να ζητήσει την εκπόνηση εκθέσεως αξιολογήσεως των κινδύνων που συνδέονται με τη νέα ψυχοτρόπο ουσία.
- 4 Υπό τον τίτλο «Διαδικασία για την υπαγωγή σε έλεγχο συγκεκριμένων νέων ψυχοτρόπων ουσιών», το άρθρο 8 της ίδιας αποφάσεως έχει ως εξής:

«1. Εντός έξι εβδομάδων από την ημερομηνία παραλαβής της έκθεσης αξιολόγησης κινδύνων, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο πρωτοβουλία για την υπαγωγή της νέας ψυχοτρόπου ουσίας σε μέτρα ελέγχου. [...]

2. Αν η Επιτροπή δεν θεωρεί αναγκαίο να υποβάλει πρωτοβουλία για την υπαγωγή της νέας ψυχοτρόπου ουσίας σε μέτρα ελέγχου, η πρωτοβουλία αυτή μπορεί να υποβληθεί στο Συμβούλιο από ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, κατά προτίμηση εντός έξι εβδομάδων το αργότερο από την ημερομηνία υποβολής της έκθεσης της Επιτροπής στο Συμβούλιο.

3. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία βάσει του άρθρου 34 παράγραφος 2 στοιχείο γ', [ΕΕ] σχετικά με πρωτοβουλία υποβληθείσα σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2 για την υπαγωγή της νέας ψυχοτρόπου ουσίας σε μέτρα ελέγχου.»

Η εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/1875

- 5 Οι αιτιολογικές σκέψεις 34 και 35 της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1875 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2015, για την υπαγωγή των ουσιών: 4-ιωδο-2,5-διμεθοξυ-N-(2 μεθοξυβενζυλο)φαιραιθυλαμίνη (25I-NBOMe), 3,4-διχλωρο-N-[[1-

(διμεθυλαμινο)κυκλοεξυλο]μεθυλο]βενζαμίδιο (AH-7921), 3,4-μεθυλενοδιοξυπυροβαλερόνη (MDPV) και 2-(3-μεθοξυφαινυλο)-2-(αιθυλαμινο)κυκλοεξανόνη (μεθοξεταμίνη) σε μέτρα ελέγχου (ΕΕ L 275, σ. 38), έχουν ως εξής:

«(34) Με την απόφαση της 16ης Απριλίου 2015, στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-317/13 και C-679/13 [(EU:C:2015:223)], το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε ότι πριν από την έκδοση εκτελεστικών αποφάσεων με βάση το άρθρο 8, παράγραφος 3, της απόφασης 2005/387/ΔΕΥ, το Συμβούλιο θα πρέπει να ζητεί τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η [προσβαλλόμενη] απόφαση εκδόθηκε χωρίς προηγούμενη διαβούλευση και, κατά συνέπεια, πάσχει από διαδικαστικό ελάττωμα. Η [προσβαλλόμενη] απόφαση πρέπει συνεπώς να αντικατασταθεί από την παρούσα απόφαση.

(35) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνέχεια των μέτρων ελέγχου σε ολόκληρη την Ένωση [...], η παρούσα απόφαση δεν θα πρέπει να θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών σχετικά με την προθεσμία για την υποβολή της νέας ψυχοτρόπου ουσίας σε μέτρα ελέγχου και τις ποινικές κυρώσεις στο πλαίσιο των εθνικών τους νομοθεσιών, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2 της [προσβαλλόμενης] απόφασης.»

6 Το άρθρο 1 της απόφασης αυτής προβλέπει:

«Οι ακόλουθες νέες ψυχοτρόποι ουσίες υπάγονται σε μέτρα ελέγχου σε ολόκληρη την Ένωση:

- α) 4-ιωδο-2,5-διμεθοξυ-N-(2-μεθοξυβενζυλο)φαιραιθυλαμίνη (25I-NBOMe)·
- β) 3,4-διχλωρο-N-[[1-διμεθυλαμινο)κυκλοεξυλο]μεθυλο]βενζαμίδιο (AH-7921)·
- γ) 3,4-μεθυλενοδιοξυπυροβαλερόνη (MDPV)·
- δ) 2-(3-μεθοξυφαινυλο)-2-(αιθυλαμινο)κυκλοεξανόνη (μεθοξεταμίνη).»

7 Το άρθρο 2 της εν λόγω απόφασης ορίζει:

«Η [προσβαλλόμενη] απόφαση αντικαθίσταται, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες για την υπαγωγή των ουσιών 4-ιωδο-2,5-διμεθοξυ-N-(2-μεθοξυβενζυλο)φαιραιθυλαμίνη (25I-NBOMe), 3,4-διχλωρο-N-[[1-(διμεθυλαμινο)κυκλοεξυλο]μεθυλο]βενζαμίδιο (AH-7921), 3,4-μεθυλενοδιοξυπυροβαλερόνη (MDPV) και 2-(3-μεθοξυφαινυλο)-2-(αιθυλαμινο)κυκλοεξανόνη (μεθοξεταμίνη) σε μέτρα ελέγχου και ποινικές κυρώσεις στο πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας τους, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 της [προσβαλλόμενης] απόφασης.»

8 Κατά το άρθρο της 3, η εν λόγω απόφαση αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Η προσβαλλόμενη απόφαση

9 Η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία αφορά τη Συνθήκη ΛΕΕ και την απόφαση 2005/387, κυρίως το άρθρο 8, παράγραφος 3, της εν λόγω απόφασης, προβλέπει στο άρθρο της 1:

«Οι ακόλουθες νέες ψυχοτρόποι ουσίες υπάγονται σε μέτρα ελέγχου σε ολόκληρη την Ένωση:

- α) 4-ιωδο-2,5-διμεθοξυ-N-(2-μεθοξυβενζυλο)φαιραιθυλαμίνη (25I-NBOMe)·
- β) 3,4-διχλωρο-N-[[1-διμεθυλαμινο)κυκλοεξυλο]μεθυλο]βενζαμίδιο (AH-7921)·

- γ) 3,4-μεθυλενοδιοξυπυροβαλερόνη (MDPV)·
- δ) 2-(3-μεθοξυφαινυλο)-2-(αιθυλαμινο)κυκλοεξανόνη (μεθοξεταμίνη).»
- 10 Το άρθρο 2 της απόφασης αυτής ορίζει ότι τα κράτη μέλη λαμβάνουν, το αργότερο μέχρι τις 2 Οκτωβρίου 2015, τα αναγκαία μέτρα για την υπαγωγή των νέων ψυχοτρόπων ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 1 σε μέτρα ελέγχου και ποινικές κυρώσεις βάσει της νομοθεσίας τους.

Αιτήματα των διαδίκων

- 11 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
 - να διατηρηθούν σε ισχύ τα αποτελέσματα της απόφασης αυτής μέχρι την αντικατάστασή της με νέα πράξη, και
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 12 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να καταργήσει τη δίκη στην υπό κρίση υπόθεση·
 - επικουρικώς, να απορρίψει ως αβάσιμο τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε το Κοινοβούλιο, και
 - στην περίπτωση που το Δικαστήριο αποφασίσει να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, να διατηρηθούν σε ισχύ τα αποτελέσματά της μέχρι την αντικατάστασή της με νέα πράξη.

Επί της προσφυγής

Επί του αντικειμένου της προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 13 Το Συμβούλιο προβάλλει ότι, εφόσον η προσβαλλόμενη απόφαση αντικαταστάθηκε και καταργήθηκε με την εκτελεστική απόφαση 2015/1875, η οποία εκδόθηκε κατόπιν διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο και προβλέπει την υπαγωγή σε μέτρα ελέγχου των ίδιων ψυχοτρόπων ουσιών με εκείνες που αφορούσε η προσβαλλόμενη απόφαση, το Δικαστήριο πρέπει να καταργήσει τη δίκη στην υπό κρίση υπόθεση.
- 14 Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το αντικείμενο της διαφοράς και το έννομο συμφέρον πρέπει να εξακολουθούν να υφίστανται έως την έκδοση της δικαστικής απόφασης, πράγμα που προϋποθέτει ότι η προσφυγή ακυρώσεως πρέπει να μπορεί, με το αποτέλεσμα της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε.
- 15 Εξάλλου, το Συμβούλιο εκτιμά ότι, μολονότι το Δικαστήριο δέχθηκε ότι το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος μπορεί να εξακολουθεί να υφίσταται όταν η προσβαλλόμενη πλημμέλεια ενδέχεται να επαναληφθεί στο μέλλον, ανεξαρτήτως των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, τούτο δεν ισχύει εν προκειμένω, δεδομένου ότι το Συμβούλιο έλαβε ήδη τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση

των αποφάσεων Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-317/13 και C-679/13, EU:C:2015:223), καθώς και Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-540/13, EU:C:2015:224), και εξαφάνισε από την έννομη τάξη της Ένωσης την πλημμέλεια από την οποία πάσχει η προσβαλλόμενη απόφαση.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 16 Στο μέτρο που το Συμβούλιο προβάλλει την κατάργηση και την αντικατάσταση της προσβαλλομένης απόφασεως από την εκτελεστική απόφαση 2015/1875, πρέπει να υπομνησθεί ότι η κατάργηση της προσβαλλομένης πράξεως, η οποία επήλθε μετά την άσκηση της προσφυγής, δεν συνεπάγεται, αφεαυτής, υποχρέωση του δικαστή της Ένωσης να εκδώσει απόφαση που καταργεί τη δίκη λόγω ελλείψεως αντικειμένου ή εννόμου συμφέροντος κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως (απόφαση Xeda International και Pace International κατά Επιτροπής, C-149/12 P, EU:C:2013:433, σκέψη 32 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 17 Εν πάση περιπτώσει, όπως επισημαίνει και το Συμβούλιο, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος, υπό το πρίσμα του αντικειμένου της προσφυγής, πρέπει να υφίσταται κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής, άλλως η προσφυγή είναι απαράδεκτη. Το εν λόγω αντικείμενο της διαφοράς πρέπει να εξακολουθεί να υφίσταται, όπως και το έννομο συμφέρον, έως την έκδοση της δικαστικής αποφάσεως, διότι διαφορετικά η δίκη καταργείται, γεγονός που προϋποθέτει ότι η προσφυγή πρέπει να μπορεί, με το αποτέλεσμά της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Abdulrahim κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-239/12 P, EU:C:2013:331, σκέψη 61 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 18 Το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, στην περίπτωση που η προσβαλλομένη πράξη έπαυσε να παράγει αποτελέσματα κατά τη διάρκεια της δίκης, εναπόκειται στο ίδιο να εκτιμήσει *in concreto* τη διατήρηση του εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των συνεπειών της προβαλλομένης πλημμέλειας και της φύσεως της ζημίας που ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι υπέστη (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Abdulrahim κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-239/12 P, EU:C:2013:331, σκέψεις 62 και 65).
- 19 Εντούτοις, πρέπει να τονιστεί ότι η λύση αυτή έγινε δεκτή σε υποθέσεις που αφορούσαν προσφυγές των οποίων το παραδεκτό δεν προϋπέθετε την ύπαρξη έννομου συμφέροντος του προσφεύγοντος, δεδομένου ότι οι εν λόγω προσφυγές είχαν ασκηθεί από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 20 Όμως, το δικαίωμα του Κοινοβουλίου να ασκεί προσφυγή, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 263, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, όπως και το αντίστοιχο δικαίωμα των κρατών μελών που προβλέπεται στην ίδια διάταξη, δεν εξαρτάται από την απόδειξη εννόμου συμφέροντος (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-355/10, EU:C:2012:516, σκέψη 37).
- 21 Επομένως, η απόφαση του Δικαστηρίου περί καταργήσεως της δίκης στην υπό κρίση υπόθεση δεν μπορεί λογικά να εξαρτάται από την εξακρίβωση ότι εξακολουθεί να υφίσταται το έννομο συμφέρον του Κοινοβουλίου μετά την έκδοση της εκτελεστικής αποφάσεως 2015/1875.
- 22 Πάντως, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι δεν συνέτρεχε λόγος εκδόσεως αποφάσεως επί προσφυγών που άσκησαν κράτη μέλη όταν, κατόπιν της ακυρώσεως ή της ανακλήσεως της προσβαλλομένης πράξεως, επιτεύχθηκε το αποτέλεσμα που επιδίωκαν με τις προσφυγές τους τα εν λόγω κράτη μέλη (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη Γερμανία κατά Επιτροπής, C-46/96, EU:C:1997:103, σκέψη 6, καθώς και αποφάσεις Ιταλία κατά Επιτροπής, C-372/97, EU:C:2004:234, σκέψη 37, και Ιταλία κατά Επιτροπής, C-138/03, C-324/03 και C-431/03, EU:C:2005:714, σκέψη 25).

- 23 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν πάση περιπτώσει, η αντικατάσταση της προσβαλλομένης αποφάσεως από την εκτελεστική απόφαση 2015/1875 επέτρεψε τη διατήρηση των αποτελεσμάτων που είχε η προσβαλλόμενη απόφαση στο παρελθόν και δεν παρήγαγε επομένως αποτελέσματα αντίστοιχα με εκείνα που θα είχε επιφέρει, κατ' αρχήν, η ακύρωση της αποφάσεως αυτής.
- 24 Έτσι, από τον συνδυασμό των άρθρων 1 και 3 της εκτελεστικής αποφάσεως αυτής προκύπτει ότι η υποχρέωση που προβλέπει η εν λόγω απόφαση περί υπαγωγής σε μέτρα ελέγχου των συγκεκριμένων ψυχοτρόπων ουσιών άρχισε να ισχύει την επομένη της δημοσιεύσεώς της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Κατά συνέπεια, η υποχρέωση αυτή δεν μπορεί να υποκατασταθεί, όσον αφορά την περίοδο πριν από την έναρξη ισχύος της εν λόγω εκτελεστικής αποφάσεως, από την αντίστοιχη υποχρέωση που προβλέπεται με την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 25 Ομοίως, μολονότι από την αιτιολογική σκέψη 34 και από το άρθρο 2 της εκτελεστικής αποφάσεως 2015/1875 προκύπτει ότι αυτή αντικατέστησε την προσβαλλόμενη απόφαση, από κανένα στοιχείο της εκτελεστικής αποφάσεως δεν προκύπτει ότι η αντικατάσταση αυτή έχει αναδρομική ισχύ.
- 26 Αντιθέτως, η εν λόγω εκτελεστική απόφαση, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη της 35 και από το άρθρο της 2, εφαρμόζεται «με την επιφύλαξη» των υποχρεώσεων που απορρέουν από την προσβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά την προθεσμία που τάσσεται για την υπαγωγή των συγκεκριμένων ψυχοτρόπων ουσιών σε μέτρα ελέγχου και σε ποινικές κυρώσεις, δηλαδή το αργότερο στις 2 Οκτωβρίου 2015. Επομένως, το Συμβούλιο ούτε θέλησε να αμφισβητήσει την ισχύ των υποχρεώσεων αυτών, όπως αυτές προκύπτουν από την προσβαλλόμενη απόφαση, ούτε προέβλεψε στήριξε αναδρομικά το κύρος τους στην εκτελεστική απόφαση 2015/1875.
- 27 Κατά τα λοιπά, πρέπει να τονιστεί ότι το Συμβούλιο προέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου μόνον την κατάργηση και την αντικατάσταση της προσβαλλομένης αποφάσεως από την εκτελεστική απόφαση 2015/1875, χωρίς να υποστηρίξει ότι η αντικατάσταση αυτή είχε αναδρομική ισχύ αντίστοιχη με εκείνη που θα είχε η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 28 Επομένως, η έναρξη ισχύος της εν λόγω εκτελεστικής αποφάσεως δεν εξαφάνισε όλα τα αποτελέσματα της προσβαλλομένης αποφάσεως και, ως εκ τούτου, δεν κατέστησε παντελώς άνευ αντικειμένου την προσφυγή που άσκησε το Κοινοβούλιο στην υπό κρίση υπόθεση.
- 29 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο, σε περίπτωση ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, να διατηρήσει τα αποτελέσματά της μέχρι την αντικατάστασή της από νέα απόφαση, δεδομένου ότι στο Δικαστήριο εναπόκειται να αποφανθεί επί των συνεπειών της ακυρώσεως χωρίς να δεσμεύεται από τις σχετικές προτάσεις των διαδίκων και ότι, εν πάση περιπτώσει, το θεσμικό όργανο μπορεί νομίμως να ζητήσει την αναγνώριση υπάρξεως πλημμέλειας, ακόμη και στην περίπτωση που τα αποτελέσματα της ακυρωθείσας πράξεως διατηρούνται στο ακέραιο (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Συμβούλιο κατά Κοινοβουλίου, C-284/90, EU:C:1992:154, σκέψη 36).
- 30 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθεί το αίτημα καταργήσεως της δίκης και να εκδοθεί απόφαση επί της προσφυγής που άσκησε το Κοινοβούλιο.

Επί της ουσίας

- 31 Το Κοινοβούλιο προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη της προσφυγής του, που αντλούνται, αντιστοίχως, από επιλογή καταργηθείσας ή παράνομης νομικής βάσεως και από παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω μη συμμετοχής του Κοινοβουλίου στη διαδικασία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από παράβαση ουσιώδους τύπου

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 32 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι δεν συμμετείχε στην έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου.
- 33 Επισημαίνει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έπρεπε να έχει εκδοθεί μέσω της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας, βάσει του άρθρου 83, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, και όχι στο πλαίσιο διαδικασίας στην οποία δεν συμμετέχει το Κοινοβούλιο.
- 34 Το Συμβούλιο αναγνωρίζει ότι, λόγω της μη διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο, η διαδικασία που ακολουθήθηκε για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν πληρούσε τις απαιτήσεις του άρθρου 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 35 Πρέπει να υπογραμμιστεί, εισαγωγικά, ότι η νομότυπη διαβούλευση με το Κοινοβούλιο στις περιπτώσεις που προβλέπουν οι εφαρμοστέοι κανόνες δικαίου της Ένωσης αποτελεί ουσιώδη τύπο, η μη τήρηση του οποίου συνεπάγεται την ακυρότητα της οικείας πράξεως (αποφάσεις Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-317/13 και C-679/13, EU:C:2015:223, σκέψη 63, καθώς και Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-540/13, EU:C:2015:224, σκέψη 53 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 36 Επομένως, προκειμένου να αποφανθεί το Δικαστήριο επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε το Κοινοβούλιο προς στήριξη της προσφυγής του, είναι απαραίτητο να καθοριστεί αν έπρεπε να γίνει διαβούλευση με το Κοινοβούλιο πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 37 Πρέπει να υπομνησθεί, συναφώς, ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η νομική βάση μιας πράξεως καθορίζει την ακολουθητέα διαδικασία για την έκδοσή της (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-130/10, EU:C:2012:472, σκέψη 80, και Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-658/11, EU:C:2014:2025, σκέψη 57).
- 38 Εν προκειμένω, μολοντί οι διάδικοι δεν συμφωνούν ως προς τη νομική βάση που πράγματι χρησιμοποίησε το Συμβούλιο για τη έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, από το γράμμα της αποφάσεως αυτής προκύπτει σαφώς ότι αυτή στηρίζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387 (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-317/13 και C-679/13, EU:C:2015:223, σκέψεις 28 έως 31).
- 39 Όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, το άρθρο 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387, καθ' όσον χρόνο δεν έχει καταργηθεί, ακυρωθεί ή τροποποιηθεί, εξακολουθεί, δυνάμει του άρθρου 9 του πρωτοκόλλου (αριθ. 36) περί των μεταβατικών διατάξεων, να παράγει τα έννομα αποτελέσματά του, μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας, και ότι, συνεπώς, καθιστά δυνατή τη λήψη εκτελεστικών μέτρων κατ' εφαρμογή της διαδικασίας την οποία καθορίζει (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-317/13 και C-679/13, EU:C:2015:223, σκέψεις 57 και 65).
- 40 Περαιτέρω, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το άρθρο 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387 έχει την έννοια ότι, σύμφωνα με το άρθρο 39, παράγραφος 1, ΕΕ, παρέχει στο Συμβούλιο τη δυνατότητα εκδόσεως πράξεως για την υπαγωγή νέας ψυχοτρόπου ουσίας σε μέτρα ελέγχου μόνον κατόπιν διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο (απόφαση Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-317/13 και C-679/13, EU:C:2015:223, σκέψη 50).

41 Η κατάργηση του άρθρου 39, παράγραφος 1, ΕΕ από τη Συνθήκη της Λισσαβώνας δεν μπορεί να άρει την υποχρέωση διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο, εφόσον, αφενός, η υποχρέωση ερμηνείας πράξεως του παραγωγού δικαίου σύμφωνα με το πρωτογενές δίκαιο απορρέει από τη γενική ερμηνευτική αρχή ότι η διάταξη πρέπει να ερμηνεύεται, στο μέτρο του δυνατού, κατά τρόπο που δεν θέτει υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητά της και, αφετέρου, το κύρος πράξεως της Ένωσης πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα τα διαθέσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία κατά τον χρόνο εκδόσεως της πράξεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-317/13 και C-679/13, EU:C:2015:223, σκέψεις 45, 49 και 67).

42 Δεν αμφισβητείται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε από το Συμβούλιο χωρίς προηγούμενη διαβούλευση με το Κοινοβούλιο.

43 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει το Κοινοβούλιο είναι βάσιμος και, επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από επιλογή καταργηθείσας ή παράνομης νομικής βάσεως

44 Δεδομένου ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως του Κοινοβουλίου έγινε δεκτός, οπότε η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, παρέλκει η εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει το Κοινοβούλιο προς στήριξη της προσφυγής του.

Επί του αιτήματος διατηρήσεως των αποτελεσμάτων της προσβαλλομένης αποφάσεως

45 Τόσο το Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο ζητούν από το Δικαστήριο να διατηρήσει, σε περίπτωση ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα αποτελέσματά της έως την αντικατάστασή της με νέα πράξη.

46 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο μπορεί, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, να προσδιορίσει τα αποτελέσματα της ακυρωθείσας πράξεως που θεωρούνται ότι διατηρούν την ισχύ τους.

47 Εν προκειμένω, πρέπει να τονιστεί ότι το Συμβούλιο εξέδωσε, προκειμένου να θεραπεύσει διαδικαστική πλημμέλεια από την οποία έπασχε η προσβαλλόμενη απόφαση, την εκτελεστική απόφαση 2015/1875 και ότι αυτή αντικατέστησε, από την ημερομηνία της ενάρξεως ισχύος της, την προσβαλλόμενη απόφαση.

48 Εντούτοις, η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως χωρίς να προβλέπεται η διατήρηση των αποτελεσμάτων της ενδέχεται, δημιουργώντας, μεταξύ άλλων, αβεβαιότητα όσον αφορά την ημερομηνία από την οποία υποχρεούνται τα κράτη μέλη να υπαγάγουν τις συγκεκριμένες ψυχοτρόπους ουσίες σε μέτρα ελέγχου και σε ποινικές κυρώσεις, να έχει επιπτώσεις για την αποτελεσματικότητα του ελέγχου των ψυχοτρόπων ουσιών τις οποίες αφορούν οι εν λόγω αποφάσεις και, ως εκ τούτου, για την προστασία της δημόσιας υγείας. Μολονότι το Κοινοβούλιο ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως αυτής λόγω παραβάσεως ουσιώδους τύπου, δεν αμφισβητεί ούτε τον σκοπό ούτε το περιεχόμενό της.

49 Κατά συνέπεια, πρέπει να διατηρηθούν τα αποτελέσματα της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 50 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το Κοινοβούλιο υπέβαλε σχετικό αίτημα και το Συμβούλιο ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί αυτό στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση 2014/688/ΕΕ του Συμβουλίου, της 25ης Σεπτεμβρίου 2014, για την υπαγωγή των ουσιών: 4-ιωδο-2,5-διμεθοξυ-N-(2-μεθοξυβενζυλο)φαιραιθυλαμίνη (25I-NBOMe), 3,4-διχλωρο-N-[[1-(διμεθυλαμινο)κυκλοεξυλο]μεθυλο]βενζαμίδιο (AH-7921), 3,4-μεθυλενοδιοξυπυροβαλερόνη (MDPV) και 2-(3-μεθοξυφαινυλο)-2-(αιθυλαμινο)κυκλοεξανόνη (μεθοξεταμίνη) σε μέτρα ελέγχου.
- 2) Τα αποτελέσματα της εκτελεστικής αποφάσεως 2014/688 διατηρούνται σε ισχύ.
- 3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)